

Antibiyotik Tedavisi Hakkında

Raymond W. Wander Wyk (J. Am. Pharm. Assoc. Pract. Pharm. ed. 477, August 1957). Antibiyotiklere karşı mikroorganizmaların zamanla mukavemet kazanmaları, bazı şahıslarda aşırı hassasiyet husule getirmeleri, teşhis edilmiş bir bakteriyel hastalığın tedavisi esnasında - barsak florasının bozulması sebebiyle - başka bir bakteriyel ve hattâ fungal bir hastalığın meydana çıkması ve nihayet diğer bazı tali reaksiyonlar tevlit etmeleri bir çok antibiyotik maddenin tedavide denenmesine sebep olmuştur.

Antibiyotikler, yapılan invitro çalışmalara dayanılarak iki gruba ayrılmışlardır :

- I) Penicillin, Streptomycin, Bacitracin ve Neomycin
- II) Aureomycin, Terramycin, Chloromycetin ve Tetracyclinler.

Mikroorganizmaların rezistansını önlemek, daha geniş bir aktivite sahası temin etmek, müşterek tesirden faydalanmak ve karışık infeksiyonlara mani olmak üzere, antibiyotik kombinasyonları kullanılmaktadır; bunlardan en çok kullanılanlar şunlardır :

Penicillin - Streptomycin, Nistatin - Tetracyclin, Penicillin - Novobiocin, Penicillin - Bacitracin, Bacitracin - Neomycin, Bacitracin - Tyrothricin, Oleandomycin - Tetracyclin, Oleandomycin - Gantrisin. Bu karışımlar içinde en iyi netice verenlerden biri Penicillin - Streptomycin kombinasyonudur.

Tali ve toksik tesirlere hiç bir şekilde tam olarak mani olunamadığı için antibiyotiklerin kullanılmasında azamî itina göstermek lâzımdır.

Dr. Pharm. Nedime Ergenç